

Op weg naar Pasen 2021

- Met liefdeskracht door de dood heen -

Orde van dienst voor de viering op

Goede Vrijdag

Vredekerk De Lier | 2 april 2021

Voorganger: ds. Lennart van Berkel

Ouderling van dienst: Pete de Bruijn

Orgel: Frank Baggerman

Lector: Jan Valstar

Voorzang: Nel van den Berg, Lydia Lijster,

Nel & Wim Lagerweij, Niek den Otter

We komen in stilte binnen

Gebed

Voorganger: Verborgen God,
een mens in dodelijke verlatenheid,
een Man van smarten, stelt U ons tot levensteken.
Wij bidden U omwille van zijn lijden:
sterk ons in het geloof dat U ons niet alleen laat,
dat wij ons kunnen verlaten op U bij alles wat ons overkomt,
vandaag en tot het einde van onze dagen.

Gemeente: **Amen.**

Lied – NLB 575: 1 t/m 3

Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Gij die alles hebt gedragen
al de haat en al de hoon,
die beschimpt wordt en geslagen,
Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon,
als de minste mens gebonden,
aangeklaagd om onze zonde.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Die gewillig waart ten dode,
in het duister van de pijn
U ten offer hebt geboden,
hoe verlaten moest Gij zijn,
troosteloos aan 't kruis gehangen
opdat wij uw troost ontvangen.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

LEZING VAN HET LIJDENSEVANGELIE

Matteüs 26 en 27

Lezing – Matteüs 26: 30-35 | “Verloochen en zal ik u nooit” [Jan Valstar]

³⁰Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

³¹Onderweg zei Jezus tegen hen: ‘Jullie zullen mij deze nacht allemaal afvallen, want er staat geschreven: “Ik zal de herder doden, en de schapen van zijn kudde zullen uiteengedreven worden.”’ ³²Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea.’ ³³Petrus zei daarop tegen hem: ‘Misschien zal iedereen u afvallen, ik nooit!’ ³⁴Jezus antwoordde hem: ‘Ik verzeker je: deze nacht zul je, nog voor de haan gekraaid heeft, mij driemaal verloochenen.’ ³⁵Petrus zei: ‘Al zou ik met u moeten sterven, verloochen en zal ik u nooit.’ Alle andere leerlingen vielen hem daarin bij.

Lezing – Matteüs 26: 36-46 | Jezus in Getsemane [ds. Lennart van Berkel]

³⁶Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: ‘Blijven jullie hier zitten, ik ga daar bidden.’ ³⁷Hij nam Petrus en de twee

zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen hij zich bedroefd en angstig voelde worden, ³⁸zei hij tegen hen: ‘Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken.’ ³⁹ Hij liep nog een stukje verder, knielde toen en bad diep voorovergebogen: ‘Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.’ ⁴⁰ Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: ‘Konden jullie niet eens één uur met mij waken?’ ⁴¹ Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.’ ⁴² Voor de tweede maal liep hij van hen weg en bad: ‘Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan mij voorbijgaat zonder dat ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals u het wilt.’ ⁴³ Toen hij terugkwam, zag hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand. ⁴⁴ Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor. ⁴⁵ Daarna voegde hij zich weer bij de leerlingen en zei: ‘Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? En dat terwijl het ogenblik nabij is waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars.’ ⁴⁶ Sta op, laten we gaan; kijk, hij die mij uitlevert, is al vlakbij.’

Lied - NLB 571

In stille nacht houdt Hij de wacht
waar alle anderen slapen.
De ogen zwaar, de harten moe,
hebben wij Hem verlaten.

Waarom blijft niet het laatste lied
in onze harten hangen?
De lofzang klonk, maar is verstomd.
De dood houdt ons omvangen.
Een beker vol van vreugdewijn
heeft Hij met ons gedronken.
Een bittere kelk vol eenzaamheid
hebben wij Hem geschonken.

In stille nacht heeft Hij volbracht
de doortocht voor ons leven.
De nieuwe morgen van Gods trouw
heeft Hij aan ons gegeven.

Tot aan het einde van de tijd
zal ik zijn wachtwoord horen:
Waak dan en bid! Zo blijft Hij mij,
en ik Hem toebehoren.

Lezing – Matteüs 26: 47-56 | Verraden door een kus

[Jan Valstar]

⁴⁷Nog voor hij uitgesproken was, kwam Judas eraan, een van de twaalf, in gezelschap van een grote, met zwaarden en knuppels bewapende bende, die door de hogepriesters en de oudsten van het volk was gestuurd. ⁴⁸Met hen had zijn verrader een teken afgesproken. ‘Degene die ik kus,’ had hij gezegd, ‘die is het, die moet je gevangennemen.’ ⁴⁹Hij liep recht op Jezus af, zei: ‘Gegroet, rabbi!’ en kuste hem. ⁵⁰Jezus zei tegen hem: ‘Vriend, ben je daarvoor gekomen?’ Daarop kwam de bende naderbij, ze grepen Jezus vast en namen hem gevangen. ⁵¹Nu greep een van Jezus’ metgezellen naar zijn zwaard. Hij trok het, haalde uit en sloeg de dienaar van de hogepriester een oor af. ⁵²Daarop zei Jezus tegen hem: ‘Steek je zwaard terug op zijn plaats. Want wie naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.’ ⁵³Weet je niet dat ik mijn Vader maar te hulp hoef te roepen en dat hij mij dan onmiddellijk meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen? ⁵⁴Maar hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan, waar staat dat het zo moet gebeuren?’ ⁵⁵Toen zei Jezus tegen de omstanders: ‘Met zwaarden en knuppels bent u uitgetrokken om mij te arresteren, alsof ik een misdadiger ben! Dagelijks was ik in de tempel om onderricht te geven, en toen hebt u me niet gevangengenomen.’ ⁵⁶Maar dit alles gebeurt opdat de

geschriften van de profeten in vervulling gaan.’ Daarop lieten alle leerlingen hem in de steek en vluchtten weg.

Lezing – Matteüs 26: 57-68 | Jezus voorgeleid aan de hogepriester [ds. Lennart]

⁵⁷Zij die Jezus gevangengenomen hadden, leidden hem voor aan Kajafas, de hogepriester bij wie de schriftgeleerden en de oudsten bijeengekomen waren. ⁵⁸Petrus volgde hem op een afstand tot op de binnenplaats van het paleis van de hogepriester; daar ging hij tussen de knechten zitten om te zien hoe het zou aflopen. ⁵⁹De hogepriesters en het hele Sanhedrin probeerden een valse getuigenverklaring tegen Jezus te laten afleggen op grond waarvan ze hem ter dood zouden kunnen veroordelen, ⁶⁰maar ze vonden er geen, hoewel zich vele valse getuigen meldden. Ten slotte meldden er zich twee ⁶¹die zeiden: ‘Die man heeft gezegd: “Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen.”’ ⁶²De hogepriester stond op en vroeg hem: ‘Waarom antwoordt u niet? U hoort toch wat deze getuigen zeggen?’ ⁶³Maar Jezus bleef zwijgen. De hogepriester zei: ‘Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God.’ ⁶⁴Jezus antwoordde: ‘U zegt het. Maar ik zeg tegen u allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en hem zien komen op de wolken van de hemel.’ ⁶⁵Hierop scheurde de hogepriester zijn kleren en hij riep uit: ‘Hij heeft God gelasterd! Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? Nu hebt u met eigen oren gehoord hoe hij God lastert. ⁶⁶Wat denkt u?’ Ze antwoordden: ‘Hij is schuldig en verdient de doodstraf!’ ⁶⁷Daarop spuwden ze hem in het gezicht en sloegen hem. Anderen stompten hem ⁶⁸en zeiden: ‘Profeteer dan maar eens voor ons, messias, wie is het die je geslagen heeft?’

Lied – NLB 558: 6

Om het zwijgen, het geduld, waarmee Gij de wet vervult,
als men vruchteloos zoekt naar schuld, Kyrie eleison.

Lezing – Matteüs 26: 69-75 | De verloochening door Petrus [Jan Valstar]

⁶⁹Petrus zat buiten, op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe, dat zei: ‘Jij hoorde ook bij die Jezus uit Galilea!’ ⁷⁰Maar hij ontkende dat met klem, zodat allen het konden horen: ‘Ik weet niet waar je het over hebt.’ ⁷¹Toen hij wilde weggaan naar het poortgebouw, zag een ander meisje hem. Ze zei tegen de omstanders: ‘Die man hoorde bij Jezus van Nazaret!’ ⁷²En opnieuw ontkende hij en zwoer: ‘Echt, ik ken de man niet!’ ⁷³Even later kwamen de omstanders naar Petrus toe, ze zeiden: ‘Jij bent wel degelijk een van hen, trouwens, je accent verradt je.’ ⁷⁴Daarop begon hij te vloeken en hij bezwoer hun: ‘Ik ken die man niet!’ En meteen kraaide er een haan. ⁷⁵Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus gezegd had: ‘Voordat er een haan gekraaid heeft, zul je mij driemaal verloochenen.’ Hij ging naar buiten en hilde bitter.

Lied – NLB 649: 2

O Heer, heb mededogen. Vraag toch niet weer. Gij weet
dat ik U steeds **verloochen**, dat ik U steeds vergeet. O Heer, heb mededogen.

Lezing – Matteüs 27: 1-2 | Jezus wordt overgedragen [ds. Lennart van Berkel]

²⁷De volgende ochtend vroeg namen alle hogepriesters met de oudsten van het volk het besluit Jezus ter dood te brengen. ²Nadat ze hem geboeid hadden, leidden ze hem weg en leverden hem over aan Pilatus, de prefect.

Lezing – Matteüs 27: 3-10 | Het berouw van Judas

[Jan Valstar]

³Toen Judas, die hem had uitgeleverd, zag dat Jezus ter dood veroordeeld was, kreeg hij berouw. Hij bracht de dertig zilverstukken naar de hogepriesters en oudsten terug ⁴en zei: ‘Ik heb een zonde begaan door een onschuldige uit te leveren.’ Maar zij zeiden: ‘Wat gaat ons dat aan? Zie dat zelf maar op te lossen!’ ⁵Toen smet hij de zilverstukken de tempel in, vluchtte weg en verhing zich. ⁶De hogepriesters verzamelden de zilverstukken en zeiden tegen elkaar: ‘We mogen ze niet bij de tempelschat voegen, aangezien het bloedgeld is.’ ⁷Na ampel beraad kochten ze er de akker van de pottenbakker mee, die dan als begraafplaats voor vreemdelingen kon dienen. ⁸Daarom heet die akker tot op de dag van vandaag de Bloedakker. ⁹Zo ging in vervulling wat gezegd is door de profeet Jeremia: ‘En ze verzamelden de dertig zilverstukken, het bedrag waarop hij geschat was en dat ze hadden bepaald met de zonen van Israël, ¹⁰en ze betaalden er de akker van de pottenbakker mee, zoals de Heer mij had opgedragen.’

Lezen Psalm 51: 2a (berijmd)

Want tegen U, want tegen U alleen heb ik gezondigd. Red mij van het kwade.

In diep berouw belijd ik U mijn daden, hoor naar de donkere stem van mijn gewezen.

Lezing – Matteüs 27: 11-26 | Jezus voor Pilatus

[ds. Lennart van Berkel]

¹¹Toen Jezus voor de prefect stond, stelde deze hem de vraag: ‘Bent u de koning van de Joden?’ Jezus zei: ‘U zegt het.’ ¹²Maar op de beschuldigingen die de hogepriesters en oudsten tegen hem inbrachten, antwoordde hij niet één keer. ¹³Daarop zei Pilatus tegen hem: ‘Hoort u niet wat deze getuigen allemaal tegen u inbrengen?’ ¹⁴Hij gaf op geen enkele beschuldiging enig weerwoord, wat de prefect zeer verwonderde.

¹⁵Nu had de prefect de gewoonte om op elk pesachfeest één gevangene vrij te laten, en die door het volk te laten kiezen. ¹⁶Er zat toen een beruchte gevangene vast, die Jezus Barabbas genoemd werd. ¹⁷En dus vroeg Pilatus hun, toen ze daar waren samengestroomd: ‘Wie wilt u dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de messias wordt genoemd?’ ¹⁸Hij wist namelijk dat ze hem uit afgunst hadden uitgeleverd. ¹⁹Terwijl hij op de rechterstoel zat, werd hem een boodschap van zijn vrouw gebracht: ‘Laat je niet in met die rechtvaardige! Om hem heb ik namelijk vannacht in een droom veel moeten doorstaan.’ ²⁰Ondertussen haalden de hogepriesters en de oudsten het volk over: ze moesten om Barabbas vragen, en Jezus laten doden. ²¹Weer nam de prefect het woord en hij vroeg opnieuw: ‘Wie van de twee wilt u dat ik vrijlaat?’ ‘Barabbas!’ riepen ze. ²²Pilatus vroeg hun: ‘Wat moet ik dan doen met Jezus die de messias wordt genoemd?’ Allen antwoordden: ‘Aan het kruis met hem!’ ²³Hij vroeg: ‘Wat heeft hij dan misdaan?’ Maar ze schreeuwden alleen maar harder: ‘Aan het kruis met hem!’ ²⁴Toen Pilatus inzag dat zijn tussenkomst nergens toe leidde, dat het er integendeel naar uit zag dat men in opstand zou komen, liet hij water brengen, waste ten overstaan van de menigte zijn handen en zei: ‘Ik ben onschuldig aan de dood van deze man. Zie het zelf maar op te lossen.’ ²⁵En heel het volk antwoordde: ‘Laat zijn bloed óns dan maar worden aangerekend, en onze kinderen!’ ²⁶Daarop liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus leverde hij uit om gekruisigd te worden, nadat hij hem eerst nog had laten geselen.

Lied – NLB 558: 7

Om het woord van goddelijk recht, dat Gij tot uw rechters zegt,
– zelf hebt Ge uw geding beslecht, – Kyrie eleison.

Lezing – Matteüs 27: 27-50 | Jezus aan het kruis

[Jan Valstar]

²⁷De soldaten van de prefect namen Jezus mee naar het pretorium en verzamelden de hele cohort om hem heen. ²⁸Ze kleedden hem uit en deden hem een scharlakenrode mantel om, ²⁹ze vlochten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. Ze gaven hem een rietstok in zijn rechterhand en vielen voor hem op de knieën. Spottend zeiden ze: ‘Gegroet, koning van de Joden,’ ³⁰en ze spuwden op hem, pakten hem de rietstok weer af en sloegen hem tegen het hoofd. ³¹Nadat ze hem zo hadden bespot, trokken ze hem de mantel uit, deden hem zijn kleren weer aan en leidden hem weg om hem te kruisigen.

Lied – NLB 558: 8

Om de doornen van uw kroon, om de geseling en de hoon,
roepen wij, o Mensenzoon, Kyrie eleison.

³² Bij het verlaten van het pretorium troffen ze een man uit Cyrene die Simon heette, en hem dwongen ze het kruis te dragen. ³³Zo kwamen ze bij de plek die Golgota genoemd werd, wat ‘schedelplaats’ betekent. ³⁴Ze gaven Jezus met gal vermengde wijn, maar toen hij die geproefd had, weigerde hij ervan te drinken. ³⁵Nadat ze hem gekruisigd hadden, verdeelden ze zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen, ³⁶en ze bleven daar zitten om hem te bewaken. ³⁷Boven zijn hoofd bevestigden ze de aanklacht, die luidde: ‘Dit is Jezus, de koning van de Joden’. ³⁸Daarna werden er naast hem twee misdadigers gekruisigd, de een rechts van hem, de ander links. ³⁹De voorbijgangers keken hoofdschuddend toe en dreven de spot met hem: ⁴⁰‘Jij was toch de man die de tempel kon afbreken en in drie dagen weer opbouwen? Als je de Zoon van God bent, red jezelf dan maar en kom van dat kruis af!’ ⁴¹Ook de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten maakten zulke spottende opmerkingen: ⁴²‘Anderen heeft hij gered, maar zichzelf redden kan hij niet. Hij is toch koning van Israël, laat hij dan nu van het kruis afkomen, dan zullen we in hem geloven.’ ⁴³Hij heeft zijn vertrouwen in God gesteld, laat die hem nu dan redden, als hij hem tenminste goedgezind is. Hij heeft immers gezegd: “Ik ben de Zoon van God.”” ⁴⁴Precies zo beschimpten hem de misdadigers die samen met hem gekruisigd waren.

⁴⁵Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. ⁴⁶Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: ‘Eli, Eli, lema sabachtani?’ Dat wil zeggen: ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?’ ⁴⁷Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: ‘Hij roept om Elia!’ ⁴⁸Meteen kwam er uit hun midden iemand toegesneld die een spons pakte en in zure wijn doopte. Hij stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken. ⁴⁹De anderen zeiden: ‘Niet doen, laten we eens kijken of Elia hem komt redden.’ ⁵⁰Nog eens schreeuwde Jezus het uit, toen gaf hij de geest.

De paaskaarsen en lichten worden gedoofd

Ondertussen zingt de voorzangsgroep

Lied – NLB 590: 1

Nu valt de nacht. Het is volbracht: de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht in Gods hand gegeven.

Stilte voor eigen overdenking

Korte meditatie

Lezing – Matteüs 27: 51-56 | Beving en ontzetting [ds. Lennart van Berkel]

⁵¹Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten. ⁵²De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt; ⁵³na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen. ⁵⁴Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden: 'Hij was werkelijk Gods Zoon.'

⁵⁵Vele vrouwen, die Jezus vanuit Galilea gevolgd waren om voor hem te zorgen, stonden van een afstand toe te kijken. ⁵⁶Onder hen bevonden zich Maria uit Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

HEILIG AVONDMAAL

Stil gebed

Afgesloten met...

Neem ons in genade aan,
red en behoud ons,
want alleen U,
Vader, Zoon en heilige Geest,
komt toe prijs en lof en aanbidding
te allen tijde
en van eeuwigheid tot eeuwigheid

Nodiging

De Heer heeft zijn tafel bereid
voor wie op hem vertrouwen en hem liefhebben.
Christus nodigt ons
om dankbaar en gelovig
met de lofprijzing van zijn Kerk in te stemmen
en brood en wijn uit zijn hand te ontvangen.

Gebed over de gaven

Heer, onze God,
zoals de graankorrel die in de aarde valt,
en als de druif, geperst tot wijn,
zo heeft uw Zoon zichzelf voor ons gegeven.
Aanvaard onze gaven
(in dit brood en deze beker)
als teken van onze dank
en maak ons tot waarachtige getuigen
van uw liefde voor onze naasten.
Door Jezus Christus, onze Heer.
Amen.

Voorbeden

Tafelgebed

V: De Heer zal bij u zijn.

G: De Heer zal u bewaren.

V: Verheft uw harten.

G: Wij zijn met ons hart bij de Heer.

V: brengen wij dank aan de heer, onze god.

G: Hij is onze dankbaarheid waardig.

O, heilige Wijsheid,
altijd tegengesteld aan onze wijsheid
en begaan met onze zwakheid,
wij prijzen U en zeggen U dank,
omdat Gij hebt afgezien van al uw macht
en onze strijd bent gaan delen,
ons weerloos bestaan hebt aangenomen.
Gij opende uw armen voor ons op het kruis
en werd tot een aanstoot om onzentwil,
opdat Gij zelfs het graf mocht heiligen
tot een plaats waar hoop groeit voor uw mensen.

Daarom, met degenen die onterecht gevangen zitten,
door vrienden verraden of in de steek gelaten,
wier lichamen worden geschonden of gepijnigd,
met degenen die alleen zijn gestorven,
onwaardig en zonder troost of hoop,
en met heel de gemeenschap van heiligen
die U in hun wonden hebben meegedragen,
opdat zij met leven mochten worden vervuld,
prijzen wij U en zeggen:

**Heilig, heilig, heilig, Gij, kwetsbare God,
vol zijn hemel en aarde van uw heerlijkheid. Hosanna in de hoge.
Gezegend die komt in de naam van God. Hosanna in de hoge.**

Gezegend is onze broeder Jezus,
been van ons gebeente en vlees van ons vlees,
aan wie de beker van het lijden niet voorbijging;
die, in de nacht waarin Hij werd verraden,
brood nam, U dankte, het brak en zei:

Dit is mijn lichaam voor u.

Doet dit om Mij te gedenken.

Evenzo nam Hij na de maaltijd de beker en zei:

Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed.

Doet dit, zo dikwijls gij die drinkt,

om Mij te gedenken.

Christus gestorven, Christus verrezen, Christus zal komen, opnieuw.

Daarom, nu wij eten van dit brood
en drinken uit deze beker,
verkondigen wij de dood van Christus totdat Hij komt.
In het gebroken lichaam en het vergoten bloed
geven wij de gebroken en vergeten slachtoffers
van tirannie en zonde
een plaats in onze herinnering en hoop
en zien wij uit naar het brood van morgen
en de wijn van de tijd die komen zal.

Kom dan, levengevende Geest van onze God,
broed op deze aardse gaven
en maak ons tot één lichaam in Christus,
dat wij, die gedoopt zijn in zijn dood,
mogen wandelen in het nieuwe leven;
dat wat gezaaid is in oneer
mag worden opgewekt in heerlijkheid,
en wat gezaaid is in zwakheid
mag worden opgewekt in kracht.
Amen.

Onzevader

Vredegroet

allen staan.

V: De vrede van de heer zij altijd met u.

G: En met uw geest.

V: Geeft elkaar een teken van vrede.

De gemeenteleden brengen elkaar de vredegroet.
allen gaan zitten.

[Inzameling van de gaven bij de tafel voor Streekverband de Tien]

Gemeenschap van brood en wijn

Terwijl we aan tafel gaan zingt de voorzangsgroep (zij gaan als laatste):

Lied – NLB 393

Als ik in deze stille tijd
de grens der woorden overschrijd
en mij begeef tot brood en wijn
om één met U, mijn Heer, te zijn –
o ware zoon van Abraham,
God kiest zichzelf een offerlam.

Als er tot Uw gedachtenis
de viering van het nachtmaal is
en Gij het brood des levens zijt,
de beker van de dankbaarheid –
o Heer dat Gij gelijk het graan
te gronde gaat om op te staan.

Gij deelt met mij de laatste nacht en breekt tot alles is volbracht;
en dit is het genadebrood, Gij hebt mij lief tot in de dood;
en dit is de genadewijn, Gij zult voorgoed mijn gastheer zijn

Dankzegging

OVERGANG NAAR STILLE ZATERDAG

Lezing – Matteüs 19: 57-61 | Jezus wordt in het graf gelegd [Jan Valstar]

⁵⁷Toen de avond gevallen was, arriveerde er een rijke man die uit Arimatea afkomstig was. Hij heette Josef en was ook een leerling van Jezus geworden. ⁵⁸Hij meldde zich bij Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Hierop gaf Pilatus bevel het aan hem af te staan. ⁵⁹Josef nam het lichaam mee, wikkelde het in zuiver linnen ⁶⁰en legde het in het nieuwe rotsgraf dat hij voor zichzelf had laten uithouwen. Toen rolde hij een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok. ⁶¹Maria uit Magdala en de andere Maria bleven achter, ze waren tegenover het graf gaan zitten.

Lied – NLB 590: 2 t/m 4

De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.

't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven.
Leggen wij ons bij U neer,
in uw dood begraven.

Lezing – Matteüs 19: 62-66 | Het graf wordt bewaakt [ds. Lennart van Berkel]

⁶²De volgende dag, dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en de farizeeën samen naar Pilatus. ⁶³Ze zeiden tegen hem: 'Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen hij nog leefde, gezegd heeft: "Na drie dagen zal ik uit de dood opstaan." ⁶⁴Geeft u alstublieft bevel om het graf tot de derde dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: "Hij is opgestaan uit de dood," en die laatste leugen zal nog erger zijn dan de eerste.' ⁶⁵Pilatus antwoordde: 'U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt.' ⁶⁶Ze gingen erheen en beveiligden het graf door het te verzegelen en er bewakers voor te zetten.

Lied – NLB 547

Met de boom des levens wegend op zijn rug
droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Laten wij dan bidden in dit aardse dal,
dat de lieve vrede ons bewaren zal,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

want de aarde vraagt ons om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons op de adem Gods.

Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Laten wij God loven, leven van het licht,
onze val te boven in een evenwicht,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

want de aarde jaagt ons naar de diepte toe,
maar de hemel draagt ons, liefde wordt niet moe.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan

Met de boom des levens doodzwaar op zijn rug
droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

V: Blijf bij ons Heer, want het is avond en de nacht zal komen.

G: Blijf bij ons en bij heel uw kerk

V: aan de avond van de dag, aan de avond van het leven,

G: aan de avond van de wereld.

V: Blijf bij ons
met uw genade en goedheid,

G: met uw troost en zegen,

V: met uw Woord en Sacrament.

V: Blijf bij ons
wanneer ons overkomt de nacht van beproeving en angst,

G: de nacht van twijfel en aanvechting,

V: de nacht van de strenge, bittere dood.

**G: Blijf bij ons in leven en in sterven, in tijd en eeuwigheid.
Amen.**

*Onze gedachten en verlangens gaan uit naar de onmetelijke liefde die Jezus in
onpeilbaar diep vertrouwen getoond heeft.*

Hij redde ons en toonde ons de weg naar God de Vader.

Hij draagt ons door de dood heen

en schenkt ons de enige hoop in deze nacht van waken en bidden.

Daaraan geven we ons over als mensen levend uit genade, wetend van de belofte...

**De ouderling van dienst en voorganger staan als eersten op en vervolgens
verlaten we allen in stilte de kerk.**

U kunt ook nog even blijven zitten voor stil gebed of bezinning.